

Vedrørende konsekvenser af ændret juridisk praksis for lønrefusion til fleksjobbere i frivilligcentre

Baggrund

FriSe er blevet bekendt med, at Socialstyrelsen har ændret den juridiske praksis vedrørende lønrefusion til fleksjobbere, som er ansat i lokale frivilligcentre. Denne ændring er blevet meddelt direkte til flere frivilligcentre de seneste dage og indebærer, at de ikke længere kan modtage refusion for fleksansatte.

Beslutningen om at ændre praksis har alvorlige konsekvenser for flere frivilligcentre. Praksissen opstod, da FriSe og frivilligcentre blev opfordret til at bruge ordningen af staten og har således eksisteret i mange år. Fleksjobordningen er blevet brugt til at kompensere den manglende pris- og lønregulering siden 2010, og derfor er ordningen blevet brugt i stort omfang og med stor succes af de fleste frivilligcentre i landet. Fleksjobbere er i dag en fast del af mange frivilligcentrenes løsning af deres kerneopgaver.

I FriSe har vi svært ved at forstå beslutningen. Vi er tidligere af staten blevet informeret om, at frivilligcentre var berettiget til at benytte ordningen, ligesom andre landsdækkende organisationer, der f.eks. modtager ULHAN og ULFRI. Uden lønrefusionen frygtedes det, at frivilligcentre må afskedige fleksansatte og i værste fald truer beslutningen nogle steder frivilligcentrets overlevelse.

Dertil kommer, at beslutningen er truffet med meget kort varsel og med tilbagevirkende kraft. Det umuliggør for frivilligcentre at kunne overholde årets budgetter, blandt andet fordi opsigelsesvarsler over for medarbejdere ikke kan imødekommes med så hastig effekt.

Frivilligcentre estimeres at have op mod 150 fleksjobansatte på landsplan.

Konsekvenser

Driftsmæssige udfordringer:

Flere frivilligcentre har allerede tilkendegivet, at de uden lønrefusionen ikke vil kunne opretholde en forsvarlig drift. Fleksjobbere udgør en væsentlig del af den daglige drift i mange frivilligcentre. De varetager både administrative, koordinerende og borgerrettede opgaver og indgår som centrale medarbejdere i centrets funktion. Her kan 2-3 flekskollegaer erstatte én fuldtidsansat konsulent.

Uden dem får frivilligcentre svært ved at løse deres kerneopgave.

Kerneopgaverne trues:

Fordi praksis har eksisteret så længe, har fleksjobbere, der er ansat lokalt i frivilligcentre, netop det kendskab til lokalsamfundet, som er helt essentielt for at løse brobygningsopgaven.

Frivilligcentre kan matche mennesker, der står uden for et fællesskab sammen med de fællesskaber, der findes i foreningslivet og andre borgerinitiativer lokalt. Det kan de, fordi de kender tilbuddene og har

den praktiske erfaring i at bygge bro. Mange fleksjobbere kan endda qua deres baggrund møde deres medborgerne på en mere ligeværdig måde end en fuldtidsansat konsulent ville kunne.

Et frivilligcenter fortæller: *"Vi har syv fleksjobbere ansat, og de er i stor grad årsag til, at vores samarbejde med kommunen hele tiden bobler. De tilfører ressourcer til vores organisation, der styrker vores strategiske arbejde i projekter, der forbinder kommunen og civilsamfundet lokalt. Hvis de syv skulle skiftes ud med en eller to fuldtidskonsulenter, ville vi ikke kun miste penge fra vores budget, men også en kæmpemæssig bank af viden og erfaringer."*

Frivilligcentrenes økonomiske vilkår:

Frivilligcentrene arbejder i forvejen under trange økonomiske rammer.

Den statslige grundstøtte har ikke været pris- og lønsreguleret siden 2010, mens opgaveporteføljen er vokset betydeligt – bl.a. som følge af øget efterspørgsel om samarbejde med det lokale civilsamfund.

Mange frivilligcentre kæmper for at få regnskabet til at gå i O, når året er omme. Fordi denne ændring træder i kraft uden varsel, vurderer flere lokale centre, at de i år står til at afslutte året med røde tal. Enkelte nævner, at må tage fra egenkapitalen, mens andre slet ikke har midlerne til at dække tabet.

Derfor gør beslutningen sågar enkelte centre lukningstruet.

Socialt ansvar og menneskelige konsekvenser:

I værste fald står mange mennesker efterladt, der før har kunnet bruge deres faglighed i et job, hvor de har været ansat på de betingelser, der matchede deres personlige behov for ekstra fleksibilitet.

Det er en fast del af frivilligcentrenes kerne at favne mennesker, der står i udsatte eller sårbare positioner. Det indebærer også mennesker i fleksordningen.

Flere centre udtrykker stor ærgrelse over ikke længere at kunne give deres flekskollegaer muligheden for en arbejdsplads, hvor de kan bruge deres uddannelse og de faglige kompetencer, de besidder.

Et frivilligcenter udtrykker: *"Mange af os har ansat fleksjobbere som led i vores sociale ansvar, og fordi vi gerne vil bidrage til, at mennesker med fysiske/psykiske udfordringer får en meningsfuld tilknytning til arbejdsmarkedet. Nu risikerer de at komme alvorligt i klemme – og miste det fodfæste, de har fået."*

Et andet: *"Vi vil gerne som center være med til at udvise en social ansvarlighed overfor denne gruppe af borgere, der har en begrænset arbejdsevne. Vi har, og har altid været begunstiget med faglig dygtige fleksjobansatte, der har været attraktive for os at ansatte i de mange midlertidige projektstillinger, hvor det har været ideelt for begge parter med de få timeantal, der har været konstrueret til stillingen."*

Samfundsmæssige og politiske perspektiver:

FriSe mener, at ændringen undergraver de politiske ambitioner om at styrke civilsamfundets rolle i velfærdssamfundet. Samtidig sker det i en tid, hvor frivillighed italesættes som en central brik i fremtidens sociale og sundhedsmæssige indsatser – herunder i samarbejde med kommunerne.

Ovenikøbet modarbejder beslutningen en kommende beskæftigelsesreform, der bl.a. handler om at inkludere flere udsatte/sårbare i arbejdsstyrken.

Det fremstår derfor paradoksalt, at man via en administrativ ændring reelt svækker den infrastruktur, der skal understøtte lokal frivillighed og de meningsfulde fællesskaber, der kan redde os ud af mistrivsel.

Opfordring til handling

FriSe ønsker at indgive klage over afgørelsen og ansøgt om dispensation, så frivilligcentrene fortsat kan modtage refusion, mens klagen behandles. Vi opfordrer ministeriet til at se på mulige løsninger, herunder at sidestille FRIG-modtagere med ULHAN- og ULFRI-modtagere. Det har de været i praksis, og derfor håber vi, at det kan komme ind i lovgivningen.

På vegne af alle frivilligcentre i Danmark håber vi på hurtig handling!